

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. Moniky Chaloupkové ve věci **žalobce: Ing. A.H.**, bytem R. 412, R., **zastoupeného obecným zmocněncem T.H.**, bytem R. 10, S., **proti žalované: Obec Radiměř**, IČ: 00277258, se sídlem Radiměř 170, 569 07 Radiměř, **o žalobě na určení nezákonnosti zásahu obce Radiměř ze dne 1.8.2013,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou nadepsanému krajskému soudu dne 27.9.2013 se žalobce podle § 82 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) domáhal určení nezákonnosti zásahu obce Radiměř proti jeho osobě, když nezákonný zásah měl spočívat v jednání starosty obce dne 1.8.2013.

Žalobní body:

Dne 1.8.2013 žalobce po předchozí domluvě požádal starostu obce Radiměř o nahlédnutí do: „...*obcí Radiměř vedených usnesení komise stavební a životního prostředí rady obce Radiměř (zřízené usnesením rady obce č. 9/18.11.2010).*“ Starosta obce jej údajně poučil, aby si o informace požádal podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) a dále mu sdělil, že musí odejít. Žalovaný ignoroval požadavek žalobce na protokolaci, jednání byly přítomny zaměstnankyně Obecního úřadu Radiměř, paní D. a paní M.. Požadované dokumenty nebyly žalobci dosud předloženy.

Žalobce je toho názoru, že na požadovaný postup ze strany obce měl nárok podle § 16 odst. 2 písm. e) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), když tento zákon je v poměru speciality ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím, a to na základě § 2 odst. 3 posledně citovaného zákona.

Žalobce odůvodnil přípustnost žaloby tím, že popsany zásah ze strany žalované směřoval přímo proti jeho osobě, v dané věci nebylo vydáno správní rozhodnutí, žalobce byl zkrácen na právu na informace ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod, přičemž nezákonnost je dána porušením § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení.

Přípustnost žaloby:

Žaloba byla podána včas (§ 84 odst.1s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 82 s.ř.s.). Žaloba byla posouzena jako přípustná (§ 85 *a contrario* s.ř.s.).

Vyjádření žalované k žalobě:

Žalovaná ve svém vyjádření odmítla tvrzenou nezákonnost popsaného jednání žalobcem, přičemž upřesnila, že starosta obce k požadavku žalobce uvedl, že: „...*stavební komise nepořizuje z každé schůze zápisy ani usnesení, což není v rozporu se zákonem o obcích.*“ Dále byl žalobce vyzván, aby konkrétně písemně formuloval, co požaduje s tím, že se starosta obce vynasnaží požadované informace zajistit ve spolupráci s předsedou komise. Rovněž byl poučen o tom, že návrhy a doporučení dotčené komise jsou uvedeny v usnesení Rady obce Radiměř, která jsou veřejně přístupná na webových stránkách obce. Dále žalovaná zdůraznila, že komise je pouze orgánem poradním a iniciativním. Pokud by žalobce býval požadoval nahlédnutí do zápisů a usnesení rady obce, bylo by mu to bývalo umožněno.

Žalovaná proto navrhla, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst.3 s.ř.s. zamítl.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Dle sdělení žalované nebyl ve věci veden správní spis. Žalovaná předložila krajskému soudu písemná vyjádření zaměstnankyň Obce Radiměř, jichž se žalobce dovolával, a to paní D. a M.. Z těchto vyjádření, s nimiž byl žalobce při jednání soudu dne 11.12.2013 seznámen, vyplynulo, že uvedené osoby nebyly jednání mezi žalobcem a starostou žalované obce bezprostředně přítomny. Žalobce při jednání soudu nespороval ani se žádným způsobem nevyjádřil k tvrzení žalované, že dotčená komise nevydává usnesení.

Posouzení důvodnosti žaloby:

Podle § 122 odst.1 obecního zřízení rada obce může zřídit jako své iniciativní a poradní orgány komise. Svá stanoviska a náměty předkládají komise radě obce.

Podle § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení má občan obce, který dosáhl věku 18 let, právo nahlížet do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy.

Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že komise je zřizována jako poradní, iniciativní orgán obce, nikoliv jako orgán s rozhodovací pravomocí. Stanoviska a náměty, které komise přijme, postupuje radě obce za účelem řádného projednání a rozhodnutí o nich. Nicméně nelze odhlédnout od toho, že ustanovení § 16 odst. 2 obecního zřízení výstupy z komise ve formě usnesení předpokládá. Pokud komise taková usnesení přijímá, pak se na ně vztahuje právo občana obce nahlížet do nich.

V dané věci žalobce požadoval nahlédnutí do usnesení komise bez jakékoliv bližší specifikace, a to jak do časového období či předmětu, jehož se měla usnesení týkat. Tuto okolnost považuje krajský soud za klíčovou, neboť chtěl-li žalobce obdržet relevantní informace v souladu se zákonem, pak měl ve vztahu k povinné osobě svůj požadavek řádně, tj zcela srozumitelně specifikovat. Jestliže dotčená komise do doby požadavku žalobce nevydala žádné usnesení (předmětem tohoto soudního řízení přitom není právní otázka, zda k tomu komise je, či není povinna podle § 122 odst.1, 4 obecního zřízení), přičemž krajský soud opětovně zdůrazňuje, že toto tvrzení obsažené ve vyjádření žalované nebylo žalobcem sporováno, pak vybídka starosty obce k tomu, aby žalobce písemně specifikoval svůj požadavek s tím, že požadavek bude následně ve spolupráci s komisí zpracován, byl plně namístě a nelze jej vnímat jako nezákonný zásah žalované proti žalobci. Rovněž jako přiléhavé je nutno vnímat poučení žalobce o tom, že usnesení Rady obce Radiměř jsou veřejně přístupná na webových stránkách obce Radiměř, přičemž z nich lze seznat učiněná doporučení dotčené komise.

Krajský soud je toho názoru, že ve vztahu k žalobci dodržela žalovaná základní zásady veřejné správy jako služby veřejnosti obsažené v § 4 odst. 1, 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, když poskytl žalobci dle skutkových okolností případu přiměřené poučení o tom, jakým způsobem lze získat požadované informace.

Krajský soud proto uzavřel, že žalobce nebyl ve svém právu na svobodný přístup k informacím nezákonně zasažen a žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 11.prosince 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová